

Plafó de taulells
Fàbrica de Salvador Díez, Manises, c. 1868
Pasta calcàrea ferruginosa, decoració mixta, trepa i pinzell.
Procedència: C/ València, 20, Manises
Donació: José Luis Vilar

c. 1868

Charles Frederick Worth c. 1874
Vestido de recepción
Conjunto de seda púrpura, encajes de seda y lazos de terciopelo en el cuello y puños; sobrefalda en forma de delantal con flecos en la parte delantera; falda con tres volantes alternos de tela y terciopelo
Inv. AC9167 94-35AB

1874

Rei Kawakubo / Comme des Garçons
Suéter y falda / otoño - invierno 1995
Suéter de punto acrílico rosa bebé; pareo falda larga con bordados; poliñón tubo cosido a la parte posterior de la falda; enagua de tul
Inv. AC9273 95-44-2ac

1995

J.K.Rowling
"The Collection of the Kyoto Costume Institute
FASHION / A history from the 18th to the 20th Century"
Taschen, 1999

8 de març - 2020
Dia Internacional
de la Dona

Museu de Ceràmica
de Manises

La dona en la iconografia ceràmica - 8 de març

Per a commemorar el 8 de març, hem decidit comentar una imatge representada en un panell de taulells de la col·lecció del MCM. - Relectura en clau de gènere.

Es tracta d'un conjunt de taulells en el qual el protagonisme principal se centra sobre la representació d'una dona, abillada amb vestimenta de meitat del segle XIX i emmarcada dins d'un oval el contorn del qual s'adorna amb una sanefa allargada de fulles d'acant. En el segle XIX, respecte a la indumentària de la dona, es va continuar mantenint quasi sempre l'estructura de dues parts, sobretot per a la roba popular, però es van perdre gradualment els elements rígids i la figura siluetada. Exemple d'això és aquesta vestimenta que porta la dona representada en la pintura i que forma part del període de transició en el qual la moda del "polissó" va canviar la línia de la figura de la dona. El conjunt estava format per dues peces: cosset i falda, amb encaixos de seda i llaços de vellut en coll i punys; sobrefalda en forma de davantal amb serrells en la part davantera i falda amb tres volants alterns de tela i vellut. Durant aquest període, les dones eren vistes en la majoria de les ocasions com a àngels de la llar, és a dir, de l'invent del capitalisme liberal burgès, que va ponderar “la família” com a principi fonamental d'organització social burgesa. El model de família, amb la burgesia com a protagonista, exigia que la dona havia de ser decent, pura, casta, controladora de les seues passions, abnegada, sacrificada... D'esclava, va passar a ser conceptualitzada com a “reina de la llar”, i exaltades les seues qualitats de ser sensible, entregada, emotiva i afentiva, emanat tot això de la seua suposada (imposada) naturalesa angelical.

